

[Udenrigsministeren]

de sådan set blot, at vi er enige i det spørgsmål, fru Ebba Strange var inde på, og min pointe var, at vi var enige, så der blev altså ikke tilføjet noget nyt.

Hr. Jørgen Estrup har i et par omgange været inde på spørgsmålet, hvad beskæftigelsesvirkningen af bilateral bistand i stedet for multilateral bistand egentlig er. Hr. Jørgen Estrup henviste til vor fælles tidligere aktivitet på en herværende undervisningsinstitution, og da jeg nærer stor respekt for hr. Jørgen Estrup, der var en meget flittigere student dér, end jeg var, tør jeg ikke rigtig gå ind i den diskussion om det, der hedder en knæsat tommelfingerregel. Jeg vil bare sige, at jeg heller ikke tør bevæge mig længere i den sag end hr. Jørgen Estrup. Jeg tør heller ikke bevæge mig længere end til at sige, at der selvfølgelig er en større beskæftigelseseffekt, men det med at sætte tal på er altså noget meget tvivlsomt noget. Men jeg skal da meget gerne gøre, hvad hr. Jørgen Estrup opfordrede til, nemlig bede folkene i Danida om at se på det igen og se, om man måske kan komme det lidt nærmere.

Dernæst sagde hr. Jørgen Estrup også, at han syntes, jeg skulle se noget tilfreds ud. Jeg vil meget gerne gøre, som hr. Jørgen Estrup opfordrer mig til, for jeg er egentlig meget tilfreds med den måde, debatten her har udviklet sig på. Jeg tror egentlig, det var en meget god idé at få denne debat ud i, om jeg så må sige, fri luft, for jeg skal gerne gentage det, som hr. Erik B. Smith åbenbart ikke hørte, da jeg sagde det tidligere, nemlig at jeg nok skal invitere til både morgenkaffe og Gammel Dansk og grundig debat om disse spørgsmål. Jeg har hæftet mig ved, at specielt Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre har været meget ivrige efter at afvise mine påstande om, at man med dagsordenen her i dag nu binder sig til en status quo. Det er man – og det takker jeg for – blevet meget fornærmet over at få skudt i skoen, og jeg fornemmer en åbenhed til at diskutere disse spørgsmål.

Derfor vil jeg gerne allerede nu bebude også over for hr. Erik B. Smith, at jeg gerne i nær fremtid vil invitere til en diskussion om en anden måde at nå noget af det på, som jeg gerne ville nå. Jeg har forstået på debatten i dag, at det, man altså nødvendig vil, er at skære ned på nogle enkelte af FN-organisationerne. Fint!

Så vil jeg komme med et udspil, hvor vi lader være med at lave de nedskæringer, hvor vi må undersøge, om vi kan finde pengene andre steder i det multilaterale billede, og om vi muligvis kan udskyde den tidsperiode, der skal gå, før vi når frem til den ændrede fordeling, jeg forestiller mig. Jeg vil prøve at se, om vi ikke kan gøre det på en måde, der tager hensyn til netop de områder, man ønsker fritaget for egentlige begrænsninger. Jeg tror, det kan lade sig gøre, og jeg tror specielt, det kan lade sig gøre, hvis vi f.eks. bruger 7 år og ikke 5 år på at nå frem til en 60-40-fordeling, og så vil vi stadig væk til den tid være nået frem til, at vi kan give de multilaterale organisationer 400 mio. kr. mere tilsammen, end vi giver dem i dag, og vi vil samtidig være nået frem til, at vi kan give en væsentlig større andel af vores bistand i form af bilateral bistand.

Så jeg vil vende tilbage til partierne med et sådant udspil, der prøver at tage højde for de signaler, man har afgivet under debatten i dag, og så vil jeg lade være med at se alt for utilfreds ud, når et flertal nu om lidt vedtager en dagsorden, som jeg selv agter at stemme imod, fordi den ikke tilfører debatten noget som helst nyt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 31 af Erik B. Smith (S), Riishøj (SF), Jørgen Estrup (RV) og Glønborg (KRF) (se foran) vedtoges med 65 stemmer (S, SF, RV og KRF) mod 45 (KF, V, FP og CD).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning til Folketinget angående Nordisk Råds virksomhed i 1990-91.

Af Udenrigsudvalget.
(Fremsat 28/1 92).

Forslaget sattes til forhandling.